

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 10. december 2020

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 179 (MOF alm. del) til L 77 Forslag til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink stillet den 4. december 2020 efter ønske fra René Christensen (DF).

Spørgsmål 179

”Vil ministrene redegøre for, hvorvidt man, hvis man havde handlet med rettidig omhu og havde gennemtænkt konsekvenserne på forhånd, kunne have undgået en lang række negative konsekvenser for minkavlere, miljø og natur?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der oplyser følgende:

”Under normale omstændigheder vil alle aflivede mink og minkkroppe efter pelsning blive sendt til forarbejdning hos DAKA. I denne helt ekstraordinære situation, hvor der på meget kort tid skulle bortskaffes store mængder døde mink, var det nødvendigt også at bortskaffe døde mink ved forbrænding og ved nedgravning, da DAKA ikke havde kapacitet til at forarbejde mink i det omfang, der var behov for at få bortskaffet i.

Under normale omstændigheder ville bortskaffelsen have fulgt den veterinære beredskabsplan, hvor 1. prioritet er bortskaffelse via DAKA, og 2. prioritet er bortskaffelse i forbrændingsanlæg. Det gav dog ikke tilstrækkelig kapacitet til at håndtere bortskaffelsen af så meget materiale på kort tid, hvorfor det var nødvendigt også at grave mink ned, hvilket er 3. prioritet i den veterinære beredskabsplan. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at vente med at hente de aflivede mink på farmene, til der var ledig kapacitet på DAKA eller forbrændingsanlæggene. Endvidere går de døde mink hurtigt i forrådnelse, og kan herefter ikke forarbejdes hos DAKA.

I regi af operationsstaben under den Nationale Operative Stab (NOST) blev andre muligheder for bortskaffelse undersøgt, herunder bl.a. opskalering af kapaciteten hos DAKA og mellemoplagring (fx på fryseskibe, i åbne containere, i gylletanke mv.) inden forbrænding eller forarbejdning. Det blev konkluderet, at det var nødvendigt at tage muligheden for bortskaffelse via nedgravning i anvendelse for hurtigst muligt at bortskaffe de store mængder døde mink på en sundhedsfaglig, veterinærfaglig og miljømæssig forsvarlig måde.”

Rasmus Prehn

/

Nikolaj Veje